

זמנה
לשבת
קודש

PRINT MALL

4122 16th Avenue • Brooklyn, New York • 718-437-7700
contact@invitations123.com • www.invitations123.com

תוכן עניינים

3	סדר הדלקת הנרות
3	סדר ליל שבת
6	קידוש ליל שבת
6	זמירות ליל שבת
9	סדר תיקוני יום השבת
9	קידוש ליום השבת
10	זמירות ליום שבת
12	סדר סעודה שלישית
14	סדר מוצאי שבת
16	סדר הבדלה
17	זמירות למלוא מלכה
21	סדר ברכת המזון
23	סדר שבע ברכות
24	תפילת הדרך
24	ברכת מעין שלש

© All rights reserved

סדר הדלקת הנרות

צריכים להדליק בכל חדר וחדר שהולך שם בשבת ויו"ט. אבל עיקר מצות הדלקת הנרות הוא בחדר שאוכלים שם הסעודה. ועל גר זה מברכין ופוטריין בזה את כל הנרות שבכל החדרים:

לשבת:

בְּרִיךְ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַיְצַוֵנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

תפלה לאשה אחר הדלקת הנרות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נֶעֱבָדְךָ בְּיַדְּאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֲרַבְהָ לִיהוֹנָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁתְּחַוֶּנֶנִּי אוֹתִי (וְאֵת אִישִׁי וְאֵת בְּנֵי וְאֵת אֲבִי וְאֵת אִמִּי) וְאֵת כָּל קְרוֹבֵי. וְתֵתֶן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים. וְתִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹבָה וּבְרַכָּה. וְתִפְקַדְנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וְדַחְמִים וְתִבְרַכְנוּ בְּרַכּוֹת גְּדוֹלוֹת. וְתִשְׁלַח בְּתוֹכֵנוּ. וְתִשְׁכַּח שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ. וְזַכְּנֵנוּ לְגִדְל בָּנִים וּבְנֵי בָנִים חֲכָמִים וְגִבּוֹרִים. אוֹהֲבֵי יי. יְדָאֵי אֱלֹהִים. אֲנָשֵׁי אֵמֶת. וְדַע קִדְּשׁ בְּנֵי דְבָקִים וּמְאִידִים אֵת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וּבְכָל מְלָאכָה עֲבוֹדַת הַבוֹדָא. אֲנָא שְׁמַע אֵת תְּחִנּוֹתַי בְּעַת הַזֹּאת. בְּזִכְרוֹת שְׂרָה וְרַבְקָה וְרַחֵל וְלֵאָה אֲמוֹתֵינוּ. וְהֵאָדָר גְּרַנוּ שְׁלֵא יִכְבֶּה לְעוֹלָם וְעַד וְהֵאָדָר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה. אָמֵן:

סדר ליל שבת

ברכת הבנים:

מנהג ישראל לברך את הילדים בליל שבת כשבאים מובית הכנסת:

ברכת הבת:

ברכת הבן:

יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה: יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים כְּשָׂרָה דְבָרָה רַחֵל וְלֵאָה:

יְבַרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָדָר יי פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיַחַדְךָ: יִשְׂאֵל יי פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

ואחר כך יאמרו:

וְנַחֵה עֲלֵינוּ רוּחַ יי. רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִדְאָת יי:

שְׁלוֹם עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

ג' פעמים:

בּוֹאֲכֶם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

ג' פעמים:

בְּרַכּוֹנִי לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

ג' פעמים:

צִאֲתֶכֶם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

ג' פעמים:

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: "ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

רְבוֹז כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום. מלך אביר. מלך ברוך. מלך גדול. מלך דובר שלום. מלך הדור. מלך ותיק. מלך זך. מלך חי העולמים. מלך טוב ומטיב. מלך יחיד ומיוחד. מלך כביר. מלך לובש דחמים. מלך מלכי המלכים. מלך נשגב. מלך סומך נופלים. מלך עשה מעשה בראשית. מלך פודה ומציל. מלך צח ואדום. מלך קדוש. מלך רם ונשא. מלך שומע תפלה. מלך תמים דרכו:

אֲנֵא מלך מלכי המלכים צוה למלאכיהך מלאכי השרת משדתי עליון שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבואם לביתי ביום קדשנו. כי הרלקתי גרותי והצעתי מסתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת. ובאתי לביתך להפיל תחנוני לפניך שתעביר אגחתי. ואעיד אשר בראת בששה ימים כל היצור ואשנה. ואשלש עוד להעיד על כוסי בתוך שמחתי. כאשר צויתני לזכרו ולהתענג ביתך נשמתי אשר נתת בי: בו אשבוב כאשר צויתני לשרתך וכן אגיד גדלתך ברגה. ושוייתי " לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לנאלי. ולעודר לבי לאהבתך. ואז אשמוד פקודיך וחקיך בלי עצב ואתפלל כדת בראוי ובנבון:

מְלֹאכֵי השלום בואכם לשלום. ברכוני לשלום ואמרו ברוך לשלחני הערוד. וצאתכם לשלום מעדתה ועד עולם
אמן סלרה:

מוֹדָה אני לפניך " אלהי ואלהי אבותי. על כל ההסר אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בדיתיך בני בריתי. וברוכים הם מלאכיהך הקדושים והטהורים שעשים רצונך. אדון השלום מלך שהשלום שלו ברכני בשלום. ותפקוד אותי ואת כל בני ביתי וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: מלך עליון על כל צבא מרום. יוצרנו יוצר בראשית. אחלה פניך המאירים שתזכה אותי ואת כל בני ביתי למצא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם וחוה ובעיני כל רואינו לעבודתך. וזכנו לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. והסר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי וכל מיני מדוה וכל מיני דלות ועניות ואבינונות. ותן בנו יצר טוב לעבדך באמת ובראה ובאהבה. ונהיה מכבדים בעיניך ובעיני כל רואינו. כי אתה הוא מלך הכבוד כי לך נאה כי לך יאה:

אֵשֶׁת

חיל מי ימצא ודחק מפניגים מכרה: בטח בה לב בעלה. ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא דע. כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים. ותעש בחפץ כפיה: היתה כאניות סוחר. ממרחק תביא להמה: ותקם בעוד לילה. ותתן טרף לביתה וחק לנערתי: וממה שדה ותקחהו. מפרי כפיה נטעה כרם: חגרה בעזו מתניה. ותאמץ זרועתי: טעמה כי טוב סחרה. לא יכבה בלילה נדה: ודיה שלחה בכישור. וכפיה תמכו פלך: כפה פרשה לעני. וידיה שלחה לאביון:

אֶתְקִינֵנִי

סעודתא דמהימנותא שלמתא חדותא דמלכא קדישא: אתקיננו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעד אנפין ועתיקא קדישא. אתין לסעדא בהדה:

שם מחבר הזמר רבי יצחק לוריא (האר"י הקדוש) ושמו חתום בראשי הבתים:

אזמר בשבחין. למיעל גו פתחין. דבחקל תפוחין. דאננן קדישין:	למעבד נשמתי. ורוחין חדתי. בתרתי ותלתי. ובתלתא שבשין:	בשבעין עטורין. דעל גבי חמשין:
נזמין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא טבתא. דנהרא על רישין:	ועטורין שבעין לה. ומלכא דלעלא. דיתעטר בלא. בקדיש קדישין:	שכינתא תתעטר. בשית נהמי לסטר. גווין תתקטר. וזינן דכנישין:
ימינא ושמאלא. וכניהו כלה. בקשושין אזלא. ומאנן ולבושין:	רשימין וסתימין. בגו כל עלמין. כרם עתיק יומין. קלא כטיש בטישין:	שביתין ושביקין. מסאבין דרתיקין. חבילין דמעיקין. וכל זיני דרשין:
יחבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביד ניקא לה. יהא כטיש כטישין:	יהא דעוא קמיה. דישרי על עמיה. דיתענג לשמיה. במתיקין ודובשין:	למבצע על רפתא. כזיתא וכביעתא. תדין יודין נקטא. סתימין ופרישין:
צוחין אף עקחין. בטלין ושביתי. כרם אנפין חרתין. ורוחין עם נפשין:	אסדר לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם נהמא. בצפונא ארשין:	משח זיתא דכיא. דטחנין דיתיא ונגדין נחליא. כגוה בלחישין:
חדו סגי ייתי. ועל חדא תרתי. נהודא לה ימשי. ובכאן דנפישין:	בחמרא גו כסא. ומדאני אסא. לארוס וארוסה. להתקפא חלשין:	הלא נימא דוין. ומלין דגנין. דליתהון מתחין. טמירין וכבישין:
קדיבו שושבינן. עבירו תקונין. לאפשא זינן. ונגינן עם רחשין:	נעטר להון כתרין. במלין יקירין.	אתעטר א כלה. כדון דלעילא. בגו האי הלולא. דעדין קדישין:

וַיְהִי

דעוא מז קדם עתיקא קדישא דכל קדישין. טמידא דכל טמידין סתימא דכלא דיתמשך טלא עלאה מינה למליא רישיה דזעיד

אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא ובחדותא דכלא ויתמשך
 מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דעוּתא ורחמי
 חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעוּתא וחדוּתא עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי
 ועל כל בני ישראל עמיה ויפקינגא מכל עקתיז בישין דייִתוּן לעלמא ויזמין ויתיהב
 לנא מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא ממזלא דכל מזונא ביה תליא וישזבינגא
 מעינא בישא ומחרבא דמלאך הפנות ומדינה של גיהנום. ויתי לנא ולכל נפשנתא
 חנא וחסדא וחי אריכי ומזוני דוּיחי ורחמי מן קדמיה אמן כן יהי דצון אמן ואמן:

קידוש ליל שבת

נותן עיניו בכוס ומסתכל על הנרות ואומר בלחש:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה
 לקדש על הדין, כדכתיב, זכור ושמור, זכרהו על הדין:

בלחש: ויהי ערב ויהי בקר:

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל
 צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
 אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרן ורבנן ורבתי:

ברוך: אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך: אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו ורצה
 בנו. ושבט קדשו באהבה וברצון הנחילנו. זכרון למעשה
 בראשית. (כי הוא יום) תחלה למקדאי קדש זכר ליציאת מצרים (כי בנו בחרת
 ואותנו קדשת מכל העמים) ושבט קדשך באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך אתה
 יי. מקדש השבת:

זמירות ליל שבת

מחבר הזמור רבי נושה ושמו חתום בראשי התיבות: מקדש, שומר, הרבה.

כל מקדש שביעי כראוי לו. כל שומר שבת כדת מחללו. שכרו
 הרבה מאד על פי פעלו. איש על מחנהו ואיש על דגלו:

אוהבי " המחכים בבנין אר"אל. כיום השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל. גם שאו ידכם קודש ואמרו לאל כבוד " אשר נתן מנוחה לעמו ישראל:

דורשי " זרע אברהם אוהבו. המאחרים לצאת מן השבת וממחרים לבא שמחים לשמרו ולערב ערבובו. זה היום עשה " נגילה ונשמחה בו:

זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה. חרותה ליום השביעי ככלה בין רעותיה משבצה. טהורים יירשנה ויקדשוה במאמר כל אשר עשה. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה:

יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו. כל זרע יעקב יכבדוהו כדבר המלך ודתו. לנח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו כל עדת ישראל יעשו אותו:

משך חסדך לידעך אל קנא ונוקם. נוטרי ליום השביעי זכור ושמור להקם. שמחם בבנין שלם באור פניך תבהיקם. ירונו מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם:

עזור לשוכתים בשביעי בחריש ובקציר עולמים. פוסעים בו פסיעה קטנה. סוערים בו לברך שלש פעמים. צדקתם תצדיח באור שבעת הימים. " אלהי ישראל אהבת תמים. " אלהי ישראל תשועת עולמים:

שם מחבר הזמר רבי משה ושמו חתום בראשי ג' הבתים הראשונים

מנוחה

ושמחה אור ליהודים יום שבתון יום מחמדים. שומדיו וזוכריו המה מעידים. כי לששה כל ברואים ועומדים:

שמי שמים ארץ וימים. כל צבא מרום גבוהים ורמים. תנין ואדם וחית ראמים. כי ביה " צור עולמים:

הוא אשר דבר לעם סגלתו. שמור לקדשו

מבאו ועד צאתו. שבת קדש יום חמדתו. כי בו שבת אל מכל מלאכתו:

במצות שבת אל יחליעך. קום קרא אליו יחיש לאמצך. נשמת כל חי וגם נעריעך. אכול בשמחה כי כבד דצדך:

במשנה לחם וקדוש רבה. ברוב מטעמים ורדת גדיבה. יזכו לרב טוב המתענגים בה. בביאת גואל לחיי העולם הבא:

מחבר הזמר רבי מנחם ושמו חתום בראשי הבתים:

מדה

ידידות מנוחתך. אהת שבת המלכה. בכן גרוץ לקראתך. בואי כלה נסוכה. לבוש בגדי חמודות. להדליק נר בבדכה. ותכל כל העבודות. לא תעשו מלאכה: **להתענג בתענוגים. בברורים ושליו ודגים:**

מערב מזמינים כל מיני מטעמים מבעוד יום מוכנים. תדנגולים מפטמים. ולערוד כפה מינים שתות יינות מבשמים. ותפנוקי מעדנים. בכל שלש פעמים. **להתענג: נחלת** יעקב ירש. בלי מצרים נחלה. ויכבדוהו עשיר ורש. ותזכו לגאלה. יום שבת אם תשמרו. והייתם לי סגלה. ששת ימים תעבדו. ובשביעי נגילה. **להתענג:**

הפציה אסורים. וגם לחשוב חשבונות. הרהורים מתרים ולשדך הבנות. ותנוק ללמדו ספר. למנצח בנגינות. ולהנות באמרי שפר. בכל פנות ומחנורת. **להתענג:**

הליכה תהא כנחת. עונג קרא לשבת. והשנה משבחת. כדת נפש משיבת. ככן נפשי לך ערנה. ולנוח בחבת. כשושנים סוגה. בו ינחו בן וברת. **להתענג:**

מעין עולם הבא. יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה. יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיח יצלו לדוחה. פרותינו תצמיח וגם יגון ואנחה:

להתענג בתענוגים. בברורים ושליו ודגים:

מחבר הזמר רבי ישראל הלוי נאגארה זצ"ל, ושמו חתום בראשי החרוזים:

יֵה רֵבֹוֹן עֵלֶם וְעֵלְמִיָּא. אַנְתָּ הוּא מֶלֶכָּא מֶלֶךְ מַלְכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרְתְּךָ וְתַמְחִיָּא. שְׁפֵר קִדְמְךָ לְהַחְוִיָּא:

יֵה רֵבֹוֹן:

שְׁבַחֲחִין אֶסְדֵּר צִפְרָא וְדַמְשָׁא. לֵךְ אֱלֹהָא קַדִּישָׁא. דִּי בְרָא כֹל נַפְשָׁא. עִידִין קַדִּישִׁין וּבְנֵי אַנְשָׁא. חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא:

יֵה רֵבֹוֹן:

רִבְרֵבִין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין. מַכִּיד דַּמִּיָּא וְזַקִּיף כְּפִיפִין. לוֹ יַחִידָא גְבַר שְׁנִין אֶלְפִין. לֹא יַעוֹל גְּבוּרְתְּךָ בְּחוֹשְׁבֵנְיָא:

יֵה רֵבֹוֹן:

אֱלֹהָא דִּי לִיָּה יִקְר וְדַבּוּתָּא. פְּרוּק יַת עַנְךָ מִפּוּם אַרְיֹוּתָּא. וְאַפִּיק יַת עַמְךָ מִגּוּ גְלוּתָּא. עַמְךָ דִּי בְּחַרְתָּ מִכָּל אַמִּיָּא:

יֵה רֵבֹוֹן:

לְמַקְדָּשְׁךָ תוֹב וְלִקְדָּשׁ קוֹדֵשִׁין. אַתְּ דִּי בֵּיהּ יַחְדוֹן דְּרוּחִין וְנַפְשִׁין. וַיִּזְמְרוּן לֵךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשׁוֹפְרָיָא:

יֵה רֵבֹוֹן:

זמר זה נתייסד כנגד ברכת המזון:

צִוּר מְשֻׁלוֹ אַכְלָנוּ. בְּרַכּוּ אַמוּנֵי שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר יֵי:

דַּחַם בְּחַסְדְּךָ. עַל עַמְךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בֵּית תְּפִאֲרוֹתֵינוּ. בֶּן דָּוִד עֲבַדְךָ יְבֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ. רוּחַ אֶפְיֵנוּ מְשִׁיחַ יֵי.

צור משלו:

יִבְנֶה הַמַּקְדָּשׁ. עִיד צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבִרְנִיָּה נַעֲלֵה. הִרְחֵמֵן הַנֶּקֶדֶשׁ. יַתְבַּרְךָ וַיִּתְעַלֵּה. עַל כּוֹס יַיִן מֵלֵא. כְּבִרְכַת יֵי:

צור משלו:

הַזֶּן אֶת עוֹלָמוֹ. רוּעֵנוּ אֲבִינוּ. אַכְלָנוּ אֶת לֶחֶמוֹ. וַיִּינּוּ שְׁתִּינּוּ. עַל בֶּן נוֹרָה לְשִׁמּוֹ. וּגְהַלְלוּ בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעִנֵּינוּ. אִין קִדְוֵי שְׁכִינֵי:

צור משלו:

בְּשִׁיר וְקוֹל תוֹרָה נְבַרְךָ לֹא לֵהֲיִינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה (טוֹבָה) שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ. מִזּוֹן וַצְדָה הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ גְּבַר עֲלִינוּ. וְאַמֵּת יֵי:

צור משלו:

יֵה אַכְסַף נַעַם שַׁבַּת הַמַּתְאֲמֵת וּמַתְאֲחֵדָת בְּסִגְלֵתְךָ. מִשְׁךָ נַעַם יִרְאֵתְךָ לְעַם מְבַקְשֵׁי דְצוּנְךָ. קִדְשֵׁם בְּקִדְשַׁת הַשַּׁבַּת הַמַּתְאֲחֵדָת בְּתוֹרְתְךָ. פֶּתַח לְהֵם נַעַם וְרַצּוֹן לְפִתּוּחַ שַׁעְרֵי דְצוּנְךָ:

יֵה יֵה הוּוּהּ וַיְהִיָּה שְׁמוֹר שׁוּמְרִים וּמַצִּיפִים שַׁבַּת קִדְשְׁךָ. כְּאִיל תַּעֲרַג עַל אֶפְיֵי מַיִם בּוֹן נַפְשָׁם תַּעֲרַג לְקַבֵּל נַעַם שַׁבַּת הַמַּתְאֲחֵדָת בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ. הַעֲלֵ מְאֻחְרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבַּת לְבִלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מִזֶּה שְׁשֵׁה יָמִים הַמַּקְבְּלִים קִדְשָׁה מִשַּׁבַּת קִדְשְׁךָ. וְטַהַר לְבָבְךָ בְּאַמֵּת וּבְאַמוּנָה לְעַבְדְּךָ:

יֵה יֵה יֵה רַחֲמִיד מִתְגוֹלְלִים (עַל מְדוּתִיד. וַיְהִי רַחֲמִיד מִתְגוֹלְלִים) עַל עַם קִדְשְׁךָ. לְהַשְׁקוֹת צְמֵאי חֲסִדְךָ מִנְהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן. לְעַטֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרוֹת הַמַּפְאָרִים אוֹתְךָ (בְּיוֹם שַׁבַּת) עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשְׁךָ. כֹּל שְׁשֵׁה יָמִים לְהַנְחִילֵם נְחִלַת יַעֲקֹב בְּחוּדְךָ:

הַשַּׁבַּת נַעַם הַנְּשֻׁמוֹת. וְהַשְּׁבִיעִי עַנְג הַרוּחוֹת. וְעַד הַנְּפִשׁוֹת. לְהַתְעַדֵּן בְּאַהֲבַתְךָ וַיִּרְאֵתְךָ. שַׁבַּת קוֹדֵשׁ נַפְשֵׁי חוֹלַת אַהֲבַתְךָ. שַׁבַּת קוֹדֵשׁ נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצֵל כְּנַפְיֵךְ יַחֲסִינּוּ. יְדוּיִן מְדַשֵּׁן בֵּיתְךָ:

סדר תיקוני יום השבת

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלמתא חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דעתיקא קדישא. וזעיר אנפין וחקל תפוחין קדישין אתין לסערא בהדיה:

שם המתבר חתום בראשי החרוזים אני יצחק לוריא (הארז"ל):

אסדר לסעודתא בצפרא דשבתא.	יגלה לן טעמי דבתריסר נהמי.	קדם רבון עלמין. במלין סתימין.
ואזמין בה השתא עתיקא קדישא:	דאינון את בשמיה. כפילא וקלישא:	תגלון פתגמין. ותימרון חדושה:
נהוריה ישרי בה. בקידושא דבא.	צרוךא דלעילא. דביה חיי כלא.	לעטר פתורא. ברזא וקרא.
ובחמרא טבא. דבה תחרי נפשא:	ויתרבי חילא. ותיסק עד רישא:	עמיקא וטמירא. ולאו מלתא אושא:
ישדר לן שופריה. ונחזי ביקריה.	תרו חצרי חקלא. ברבור ובקלא.	ואלין מליא. יהון לקיעיא. ותמן
ויהיו לן סתרה. דאתאמר בלחישא:	ומללו מלרה. מתיקא כדובשא:	סאן שריא. הלא ההוא שמשא:

דבו יתיר יסני. לעילא מן דרגה. ויסב בת זונה. דהות פרישא:

הומר הזה שם מחברו חיים יצחק:

זאי יי וברוך צורי. ביהוה תתהלל נפשי. כי יי	ישלח מלאכו לפני. ללוותי לוייה. בכוס ושועות
יאיר נדי. בהלו גרו עלי ראשי:	אשא פני. מנת כוסי דויה:
יי רועי לא אחסר. על מי מנוחות יגהלני. נותן	צמאה נפשי אל יי. ימלא שובע אסמי. אל
להם לכל בשר. להם חסי הטריפני:	ההרים אשא עיני. כהלל ולא כשמאי:
יהי רצון מלפניך. אתה אלהי קדושי. תערוך	תדות ימים ושנות עולמים. עודה כבודי עודה.
לפני שלחנך. תרשן בשמן ראשי:	ועל ראשי יהיו תמים. נר מצוה ואור תורה:
מי יתן מנוחתי. לפני אדון השלום. והיתה	קומה יי למנוחתי. אתה וארון עונך. קח נא אל
שלמה מטתי. החיים והשלום:	את בריתי. והחזק מגן חונך:

מזמור לדוד. יי רעי לא אחסר: בנאות דשא דביצני. על מי מנוחות יגהלני: נפשי ישוב. ינחני כמעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע. כי אתה עמדי. שכתך ומשענתך המה ינחמני: תערוך לפני שלחן נדר צדדי. דשנת בשמן ראשי כוסי דויה: אך טוב וחסד ידדפוני כל ימי חיי. ושבתו בבית יי לארך ימים:

קידוש ליום השבת

אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי. וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד. וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יי והדרכתיך על בםתי ארץ. והאכלתיך נחלת יעקב אביך. כי פי יי דבר: ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל את היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:

זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי:

על כן בריך יי את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרנו ורגנו ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

זמירות ליום שבת

מחבר הזמר רבי שמעון בר יצחק ושמו חתום בראשי הבתים:

בבאו מאדום חמוץ בגדים. זבח לו בכצרה
ושבח לו בכוגדים. וְיָזַח נַחֲמָם מִלְבוּשָׁיו לְהַאֲדִים.
בכחו הגדול יבצור רוח נגידיים. הגה ברוחו
הקשה ביום קדים:

ראותו כי כן ארומי העוצר. יחשוב לו בכצרה
תקלוט בכצור. ומלאך כאדם בתוכה ינצר. ומזיד
כשונג במקלט יעצר. אהבו את יי כל חסידיו
אמונים נוצר:

יצוה צור חסדו קהלותי לקבץ. מארבע רוחות
עריו להקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרבץ.
ואתנו ישוב נדחים קובץ. ישיב לא נאמר כי אם
ושב וקבץ:

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו. ברחמי
וכרוב חסדיו הגדיל לנו. אלה וְכֹאֵלָה יוֹסֵף עֲמֵנו.
להגדיל שמו הגדול הגבור והנודא שנקרא עלינו:

ברוך הוא אלהינו שבדאנו לכבודו. להללו
ולשבחו ולספר הודו. מכל אום גבר עלינו חסדו.
לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאודו. גמליכו וניחדו:

שהשלום שלו ישים עלינו ברכה ורחיים
ושלום. משמאל ומימין על ישראל שלום.
הרחמן הוא יברך את עמו בשלום. ויזכו לראות
בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על
ישראל שלום. יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

זה הזמר שם המחבר ברוך חזק וחתום בו בראשי החרוזים:

ואשרי כל חוכרו לתשלומי כפל. מאת
כל סוכה שוכן בערפל. נחלה לו יזכה
בהר ובשפל. נחלה ומנוחה כשמש לו
ירחק:

כל שומר שבת בדת מחללו. הן הקשר
חבת קדש גודלו. ואם יצא חובת היום
אשרי לו. אל אל אדון מחוללו. מנחה היא
שלוחה:

המדת הימים. קראו אלי צור.
ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור.

ברוך אדני יום יום. יעמס לנו ישע
ופדיום. ובשמו נגיל כל היום.
ובישועתו נרים ראש עליון. כי הוא מעוז לדל
ומחסה לאביון:

שבטי יה לישראל עדות. בצרתם לו צר.
בסבלות ובעבודות. בלבנת הספיר הראם עוז
ידידות. ונגלה להעלותם מעומק בור ודות. כי עם
יי החסד והרבה עמו פדות:

מה יקר חסדו בצלו לגוננימו. בגלות בקלה שלח
למענימו. להוריד גדיחים נמנה בינימו. ויתנם
לרחמים לפני שוכימו. כי לא יטוש יי את עמו.
בעבור הגדול שמו:

עילם שת כסאו להציל ירדיו. להעביר משם
מאזני מודיו. מעבור בשלח פדה את עבדיו. קרן
לעמו ידים תהלה לכל חסידיו. כי אם הוגה ורחם
ברחמי וכרוב חסדיו:

וצפיר העזים הגדיל עציומו. וגם חזות ארבע
עלו למרומו. ובלבם דמו להשחית את רחמימו.
על ידי בהניו מגד מתקומימו. חסדו יי כי לא תמנו
כי לא כלו רחמינו:

נסגרת לארום ביד רעי מדני. שבכל יום ויום
ממלאים כרסם מעדני. עזרתו עמי לסמוך את אדני.
ולא נששתני כל ימי עדני. כי לא ינח לעולם אדני:

ברוך אל עליון אשר נתן
מנוחה. לנפשנו פדיום
משאת ואנחה. והוא ידרוש לציון עיר
הנדרחה. עד אנה תוגיון נפש נאנחה:

השומר שבת הבן עם הברת
לא ירצו כמנוחה על מחבת:

רוכב בערכות מלך עולמים. את עמו
לשבות און בנעימים. במאכלי ערכות
במיני מטעמים. במלבושי כבוד זבח
משפחה:

בתר הלומים. על ראשם יצור. צור
העולמים רוחו גם נחר:
השומר
זכור את יום השבת לקדשו קרנו כי גבהה
נזר על ראשו. על כן יתן האדם לנפשו
עונג וגם שמחה בהם למשחרו.
השומר

קודש היא לכם שבת המלכה.
אל תוך בתיכם להניח ברכה. בכל
מושבותיכם לא תעשו מלאכה.
בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה:
השומר שבת הן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת:

מחבר הזמר רבי ישראל ושמו חתם בראשי הבתים:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

ששת ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי
לאלהיך. שבת לא תעשה בו מלאכה. כי כל
עשה ששת ימים.
יום זה:

אכול משמנים שתה ממתקים. כי אל
יתן לכל בו דבקים. בגד ללבוש להם
חקים. בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה:

לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת. וברכת את יי
אלהיך אשר אהבת. כי ברכך מכל העמים: יום זה:

השמים מספרים כבודו. וגם הארץ מלאה
חסדו. ראו כי כל אלה עשתה ידו. כי הוא הצור
פעלו תמים: יום זה:

ראשון הוא למקראי קודש. יום שבתון
יום שבת קודש. על כן כל איש בינו יקדש.
על שתי להם יבצעו תמימים: יום זה:

מחבר הזמר רבי יהודה הלוי ושמו חתום בראשי הבתים:

יום שבתון אין לשכוחו. זכרו כריח הניחודו: יונה מצאה בו מנוח. ושם ינחו יגיעי מרו:

היום נכבד לבני אמונים. זהירים
לשמרו אבות ובנים. חקוק בשני לוחות
אבנים. מרוב אונים ואמיץ כח. יונה:

דבר בקדשו בהר המור. יום השביעי
זכור ושמור. וכל פקודיו יחד לגמור. חזק
מתנים ואמץ כח. יונה:

באו כלם בבדית יחד. נעשה ונשמע אמרו
באחד. ופתחו וענו יי אחד. ברוך הנותן
ליערף כח. יונה:

העם אשר נע כצאן טעה. וזכור לפקדו
בבדית ושבעה. לבל יעבור גם מקרה
רעה. באשר נשבעת על מי נח. יונה:

מחבר הזמר רבי אברהם אבן עזרא ושמו חתום בראשי הבתים:

אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני אסור מצא חפץ.
עשות דרכים גם מלדבר בו דברי צרכים. דברי סחודה אף דברי מלכים
אהגה בתורת אל ותחכמי. אות היא: בו אמצא תמיד נופש לנפשי הגה לדר ראשון
נתן קדושי. מופת בתת להם משנה בששי ככה בכל ששי יכפיל מזוני. אות היא: דשם
בדת האל חוק אל סגנוי בו לערוך להם פנים בפניו. על כן להתענות בו על פי נבוניו
אסור, לבד מיום כפור עוני. אות היא: הוא יום מכבד הוא יום תענוגים להם ויין טוב
בשר ודגים המתאבלים בו אהור נסוגים כי יום שמחות הוא ותשמחני. אות היא: מחל
מלאכה בו סופו להכרית על כן אכבס בו לבי כבודית ואתפללה אל אל ערבית
ושחרית מוסף וגם מנחה הוא יענני: אות היא:

מחבר הזמור רבי דונש בן לברט:

דְּרִיךְ יקרא לכן עם בת. וינצרכם כמו כבת. נעים שמכם ולא יושבת שבו ונחוח ביום שבת: דרוש נוי ואולמי. ואות ישע עשה עמי. גטע שורק בתוך כרמי. שעה שועת בני עמי: דרוך פורה בתוך בצרה. וגם כבל אשר גברה. נתוץ צדי באף ועברה. שמע קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. הדס שטה ברוש תדרה. ולמזהיר ולגזהר. שלומים תן כמי נהר: הרוך קמי אל קנא. במוג לכב ובמגינה. ונרחיב פה וגמלאנה. לשוננו לך רגה: דעה חכמה לנפשך. והיא כתד לראשך. נצוד מצות קדושך. שמור שבת קדשך:

מחבר הזמור רבי שמואל ושמו חתם בראשי הבתים:

שֶׁבֶת היום לוי מאד צהלו ברנוני. וגם הרבו מעדני. אותו לשמור כמצות יי. שבת היום לוי מעבוד דרך וגבולים. מעשות היום פעלים לאכול ולשתות בהלולים זה היום עשה יי. שבת היום לוי: ואם תשמדנו. יה ינצרך ככבת. אתה ובנדק וגם הבת. וקראת עונג לשבת. אז התענג על יי. שבת היום לוי: אכול משמנים ומעדנים. ומטעמים הרבה מינים אגוזי פרך ודמונים. ואכלת ושבעת וברכת את יי. שבת היום לוי: לערוך בשלחן לחם חמודות. לעשות היום שלש סעודות. את השם הנכבד לברך ולהודות. שקרו ושמרו ועשו בני: שבת היום לוי:

סדר סעודה שלישית

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלמתא חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דזעיר אנפין ועתיקא קדישא וחמל תפוחין קדישין אתין לסעדא בהדה:

מחבר הזמור רבי יצחק לוריא (האר"י הקדוש) ושמו חתום בראשי הבתים:

בני היכלא דכסיפין. למחזי זיו דזעיר אנפין:	חדו השתא, בהאי שעתא, דביה דעזא ולית זעפין:	דעו דילה, דגלי ליה, לבטלא בכל קליפין:
יהון הכא, בהאי תכא, דביה מלכא בגלופין:	קריבו לי, חזו חילי, דלית דינין דתקיפין: לבר נטלין, ולא עאלין, הני כלבין דחציפין:	ישני לון, בנקביהון, וישמרון בגו כפין:
עבו לתרא, בהאי וערא, בגו עירין וכל גרפין:	וקא אזמין, עתיק יומין, למנחה (למצחא) עדי יהון חלפין:	ארי השתא במנחתא, בחדותא דזעיר אנפין:

מזמור לדוד יי רעי לא אחסר: בגאות דשא ידביצני. על מי מגוחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא עלמות לא אידא דע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: תעריך לפני שלחן נגד צרדי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יי לארך ימים:

וַיֹּאמֶר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה: דאו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו:

סגרי מרגו ורגנו ורבותי:

בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

קודם אכילה יאמר:

הנה אנכי בא לקיים מצות סעודה שלישית של שבת נגד יעקב אב של המון שבועים נפש בזכותו נצלה ממלחמות נוג ומנוג ויקים בנו מקרא שכתוב והאכלתיך נחלת יעקב אביך. נחלה בלי מצרים ובכח כח סגלת שלש סעודות אלו יתקן פגמנו בסעודות הרשות ומאכלות אסורות: יהי נועם ארני אלהינו עלינו ומעשה ירינו כוננה עלינו ומעשה ירינו כוננהו:

מחבר הזמר רבי אלעזר אזכרי מצפת

יְתִיק יְהוָה נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲהוּבֶיךָ. כִּי זֶה כַּמָּה נִכְסֶיךָ נִכְסֶיךָ לְרֵאוֹת בְּתַפְאֵרֶת עֲזֶיךָ. אֱלֹהֵי הַמִּדְבָּר לְבֵי וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:

וְהִגְלָה נָא וּפְרוֹס חֲבִיבֵי עָלֶיךָ אֵת סֵבֶת שְׁלוֹמֶיךָ. תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדֶיךָ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ. מִהָרָא אֲהַב כִּי בָא מוֹעֵד וְהִנְנִי כִימֵי עוֹלָם:

מחבר הזמר רבי אברהם מימין

תְּהִלּוֹת, תַּפְאֵרֶת יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת, כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים ה':

יְהִי זְכוּת אֲבוֹתַי יְגַן עָלֵינוּ, נַעַח יִשְׂרָאֵל מַעֲרׁוּמֵינוּ גְּאֻלָּנוּ, וּמְבוֹר גְּלוֹת דְּלֵנוּ וְהַעֲלֵנוּ, לְנַעַח עַל מְלֹאכֶת בֵּית ה':

מִיִּמִּין וּמִשְׁמָאל יִנְיַקֵת הַנְּבִיאִים, נַעַח וְהוֹד מִהֶם נִמְצְאִים, יִכִּין וּבִוְעֵז בְּשֵׁם נִקְרָאִים, וְכֹל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי ה':

יְסוּד צְדִיק בְּשִׁבְעָה נְעֻלָּם, אוֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם, מַעֲיִן הַבְּרָכָה צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, צְדִיק אַתָּה ה': נָא חַסֵּם בְּמַהֲרָה מַלְכוּת דָּוִד וְשׁוֹלֵמָה, בְּעֶשְׂרָה שָׁעֲטָרָה לֹא אָמוּ, כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל כְּלָה קְרוּאָה בְּנַעֲיָמָה, עֲשֵׂרֶת תַּפְאֵרֶת בְּיַד ה':

חֲזַק מִיָּחַד כְּאֶחָד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, וּמִיָּחַד אֱלֹהִים יְרָאָה מְאוֹדוֹת, סְפִיר גְּזֻרָתָם יְהוּ מְאִירוֹת, תִּקְרָב דְּנַתְנוּ לְפָנֶיךָ ה':

יְדִיד נְפִשׁ אֵב הַרְחֵמֵן מִשְׁךְ עֲבָדֶיךָ אֵל רְצוּנֶיךָ, יְרוּץ עֲבָדֶיךָ כְּמוֹ אֵיל יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מֹול הַדָּרְךָ, יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ, מְנוּפֶת צוּף וְכֹל טַעַם:

וְהוֹדוּר נָאָה זֵיו הָעוֹלָם נְפִשֵׁי הוֹלֵת אֲהַבְתֶּךָ, אֲנִי אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם זֵיוֶיךָ, אֲזִי תִתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא, וְהִיתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

אֵל מִסְתַּמֵּד בְּשִׁפְרִיד חֲבִיוֹן הַשְּׁכֵל הַנְּעֻלָּם מִכֹּל רְצִיוֹן, עֵלֶת הַעֲלוֹת מוֹכְתֶר בְּקֶתֶר עֲלִיוֹן, קֶתֶר יִתְנוּ לָךְ ה':

בְּרֵאשִׁית תּוֹרַתְךָ הַקְדוּמָה, רְשׁוּמָה חֲכָמָתְךָ הַסְתוּמָה, מְאִין תַּמְצֵא וְהִיא נְעֻלְמָה, רֵאשִׁית חֲכָמָה יְרֵאת ה':

רְחוּבוֹת הַנְּהַר נַחֲלֵי אֲמוּנָה, מִים עֲמוּקִים יְדֹלֵם אִישׁ תְּבוּנָה, תּוֹצְאוֹתֶיהָ חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בִינָה, אֲמוּנִים נוֹצֵר ה':

הָאֵל הַגְּדוֹל עֵינֵי כֹל נִגְדֶיךָ, רַב חֶסֶד גְּדוֹל עַל הַשָּׁמַיִם חֶסֶדְךָ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם זְכוּר לְעֲבָדֶיךָ, חֶסֶדֶיךָ אֲזִכִּיר תְּהִלּוֹת ה':

מְדוּם נֶאֱדָר בְּכַח וּגְבוּרָה, מוֹצֵיא אוֹרָה מְאִין תְּמוּדָה, פֶּחַד יַחֲזֵק מִשְׁפָּטֵינוּ הַאִידָה, אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם ה':

כִּי אֵל כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת, אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא

סדר מוצאי שבת

וַיִּתֵּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגַן וְחִידָשׁ: יַעֲבֹדְךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְךָ לְאֵמִים. הוּא גִבּוֹר לְאַחִיד וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְךָ בְּנֵי אֲמֶךָ. אֲרִדֶיךָ אַרְוֹר וּמִבְּרִכְיָךָ בְּרוּךְ: וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֹךְ וַיִּבְרַךְ. וְהֵייתָ לְקַהֵל עַמִּים: וַיִּתֵּן לְךָ אֶת בְּרַכַּת אַבְרָהָם לְךָ וְלְזָרְעֶךָ אֶתְךָ. לְרִשְׁתֶּךָ אֶת אֶרֶץ מִגְדֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אַבִּיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ. בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רִבְעַת תַּחַת. בְּרַכַּת שְׂדֵים וְדָהִם: בְּרַכַּת אַבִּיךָ גִּבְרוּ עַל בְּרַכַּת הוֹדִי. עַד תֵּאֲזוּת גִּבְעַת עוֹלָם. תִּהְיֶיךָ לְרֵאשׁ יוֹסֵף וְלִמְקַדֵּד גִּזִּיר אֲחִיו: וְאַהֲבֶךָ וּבְרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ. וּבְרַךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ. דִּגְגֶךָ וְחִידָשֶׁךָ וַיַּצְהֲרֶךָ. שְׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֶאֱנֶךָ. עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתַת לְךָ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מְכַל הָעַמִּים. לֹא יִהְיֶה בְךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבִבְהֻמַּתְךָ: וְהַסִּיד יִי מִמֶּךָ כָּל חֲלִי. וְכֹל מַדּוּי מִצְרַיִם הִרְעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁיָמֶם בְּךָ. וְנִתְנָם בְּכָל שְׁנָאִיךָ:

הַמְלֵאךָ הַגָּאֵל אֲתִי מְכַל רַע. יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אַבְרָהָם וַיִּצְחַק. וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ: יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם. וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים. וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה כְּעִיר. וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂרְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבִאָךְ. וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִאֲתֶךָ: בְּרוּךְ שְׁנָאִיךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ: בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ וּפְרִי בְהֻמַּתְךָ. שְׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֶאֱנֶךָ: יִצּוּ יי אֶתְךָ אֶת הַבְּדִיָּה בְּאַסְמִיד וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ. וּבְרַכְךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: יִפְתַּח יי לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם. לְתַת מִטָּר אֶרֶץ אֲרֶצְךָ בְּעֵתוֹ וְלִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ. וְהַלּוּיִת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוָה: כִּי יי אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ. וְהַעֲבִשְׁתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹשׁ. וּמִשְׁלַת גּוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אֲשֶׁר־יִדְּ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה. מִגֵּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתְךָ. וַיִּכְחָשׁוּ אֲבִיךָ לְךָ. וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּרְדֶּךָ:

מַחֲיָתִי כְּעַב פֶּשַׁעֶיךָ וְכַעֲנַן חֲטָאֲתֶיךָ. שׁוֹכְחָ אֵלֵי כִי גֵאלְתֶיךָ: רַנּוּ שְׁמַיִם כִּי עֲשֵׂה יי. הִרְעִי תַחַתְיֹת אֶרֶץ פְּצָחוֹ הַדִּים רִנָּה יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ. כִּי גֵאל יי יַעֲקֹב וּבִיִּשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: גֵּאלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא תִבְשׂוּ וְלֹא תִכְלַמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד: וְאַכְלַתֶּם אֶכּוֹל וְשָׂבֹעַ. וְהַלְלַתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשֵׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא. וְלֹא יִבְשׂוּ עַמֵּי לְעוֹלָם: וַיִּדְעַתֶּם כִּי בְּקִרְבֵּי יִשְׂרָאֵל אָנִי. וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאַיִן עוֹד. וְלֹא יִבְשׂוּ עַמֵּי לְעוֹלָם: כִּי בְּשִׁמְחָה תִצְאוּ וּבְשִׁלּוֹם תּוֹבִלּוּן. הַהַדִּים וְהַגִּבְעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רִנָּה. וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחָאוּ כִּי: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבִטָּה וְלֹא אֶפְחַד. כִּי עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה יי. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיַי הַיִּשׁוּעָה: וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא. הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי. הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ יי כִּי גֵאוֹת עֲשֵׂה. מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צַהֲלֵי וְרַנְי יִשְׁכַּת צִיּוֹן. כִּי גְדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאַמַּר בַּיּוֹם הַהוּא. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זָה. קוִינֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ. זָה יי קוִינֵנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב לָכֵן וְנִלְכָּה בְּאוֹר יי וְהִיָּה אֲמוֹנַת עֲתִיד חֶסֶן יִשׁוּעוֹת חֲכָמַת וְרַעַת. יְדָאֵת יי הִיא אוֹצְרוֹ: וַיְהִי דוֹד לְכָל דְּרָכָיו מִשְׁכִּיל. וַיְהוֹה עִמּוֹ: פְּרָה בְּשִׁלּוֹם נִפְשֵׁי מִקְרֵב לִי. כִּי בְרַבִּים הָיוּ עַמְדֵי: וַיִּאמַר הָעָם אֵל שְׂאוֹל הַיּוֹנְתָן יְמוֹת. אֲשֶׁר עֲשֵׂה הַיִּשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. חֲלִילָה. חִי יי אִם יִפֹּל מִשְׁעַרַת רֵאשׁוֹ אֶרֶץ. כִּי עַם אֱלֹהִים עֲשֵׂה הַיּוֹם הַזֶּה. וַיִּפְרוּ הָעָם אֶת יוֹנְתָן וְלֹא מָת: וּפְרוּיִי יי יִשְׁכּוֹן וּבָאוּ

ציון ברנה. ושמחת עולם על ראשם. ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: הפכת מספדי למחול לי. פתחת שקי ותאזני שמחה: ולא אבה יי אלהיך לשמע אל בלעם. ויהפך יי אלהיך לך את הקללה לברכה. כי אהבך יי אלהיך: אז תשמח בתולה במחול. ובחודרים וזקנים יחדו. והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם:

בּוּרָא ניב שפתיים שלום שלום לך חוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים. לך דויד ועמד בן ישי שלום. שלום לך ושלום לעזרף כי עזרף אלהיך. ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי. ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: יי עז לעמו יתן. יי יברך את עמו בשלום:

אמר רבי יוחנן בכל מקום שאמה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא. שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה כתוב בתורה. ושנוי בגביאים. ומשלים בכתובים: כתוב בתורה. כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים. האל הגדול הגבר והנודא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב בתורה. עשה משפט יתום ואלמנה. ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: שנוי בגביאים דכתיב. כי כה אמר דם ונשא שכן עד וקדוש שמו. מרום וקדוש אשכון. ואת דכא ושפל רוח. להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: משלים בכתובים. דכתיב. שירו לאלהים זמרו סלו לרכב בערבות ביה שמו. ועלוז לפניו: וכתוב בתורה. אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו. אל יעזבנו ואל יטשנו: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם. חיים כלכם היום: כי נחם יי ציון נחם כל הדבקה. וישם מדברה בערן וערבתה כגן יי. ששון ושמחה ימצא כה תודה וקול זמרה. יי חפץ למען צדקו. יגדיל תודה ויאדיר:

שיר המעלות. אשרי כל ירא יי החלף בדרביו: יגיע כפיך כי תאכל. אשריך וטוב לך: אשתך כנפן פריה בידכתי ביתך. בניך כשתלי יתים סביב לשלחנך: הנה כי בן יברך גבר. ירא יי: יברך יי מציון ודאה בטוב ירושלים. כל ימי חייך: ודאה בנים לבניך. שלום על ישראל:

נמצא בכתבי קודש של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל בעל מחבר ספר קדושת לוי זה לשונו:

סגולה גדולה להצלחה

שיאמרו אנשים נשים וטף בקשה זו בכל מוצאי שבת קודש קודם הבדלה שלש פעמים, ובטוח אני שיצליחו בודאי אי"ה

גָאט פון אברֶהם און פון יצחק און פון יעקב

בעה"ט דיין ליב פאלק ישראל פון אלעם בייזען אין דיינעם לויב אז דער ליבער שבת קדש גייט. אז דיא וואך, און דער חדש, און דער יאר, זאל אונז צו קומען צו אמונה שלימה, צו אמונת חכמים, צו אהבת חברים, צו דבקות הבורא ברוך הוא. מאמין צו זיין בשלש עשרה עקרים שלך, ובגאולה קרובה במהרה בימינו, ובתחית המתים, ובגבואת משה רבינו עליו השלום.

רבנו של עולם דו ביזט דאך הנותן ליעף כה, גיב דיינע ליבע יודישע קינדעליך אויך כח דיה צו לויבן, און נאר דיה צו דינען און קיין אנדערן חלילה נישט. און אז די וואך, און דער חדש, און דער יאר זאל אונז קומען צו געזונד, און צו מזל, און צו ברכה והצלחה, און צו חסד, און צו בני, חיי אריכי, ומזוני דויחי וסיעתא דשמיא לנו ולכל ישראל ונאמר אמן:

סדר הבדלה

נוטל הכוס בידו ואומר:

הַלֵּלָהּ אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבֹטָח וְלֹא אֶפְחָד: כִּי עֲזַי וְזַמְדַּת יְהוָה יִי וְיִהְיֶה לִּי לְיִשׁוּעָה: וּשְׂאֵבֹתֶם מִיָּמִים בְּשִׁשׁוֹן. מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה: לִיהוּהָ הַיְשׁוּעָה. עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה: יִי צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יִי צְבָאוֹת. אֲשֶׁרֵי אָדָם בֵּטַח בְּךָ: יִי הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיָוִם קִדְּאָנוּ: לְיִהוּדִים הִיְתָה אוֹרְהָ וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקְר. כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא. וּבִשְׁם יִי אֶקְרָא:

סבדי מרגז:

בְּרִיךְ אֶתְּהָ יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

על הבשמים:

בְּרִיךְ אֶתְּהָ יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מִיְנֵי בְשָׂמִים:

על הנר:

בְּרִיךְ אֶתְּהָ יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרִיךְ אֶתְּהָ יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל. בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בְּרוּךְ אַתָּה יִי. הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל:

מחבר זמר זה שמו יצחק הקטן ושמו רשום בראשי החרוזים מהחרוז השני:

הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל. חֲטָאֲתֵינוּ הוּא יִמְחֹל. זְרַעֲנוּ וְכִסְפֵנוּ יִרְבֶּה כְּחוֹל. וְכִכּוֹכְבִים בְּלִילָה:

יום פנה כצל תומר. אקרא לאל עלי גומר. אמר שומר. אתא בקר וגם לילה:

קראתיך יה הושיעני. ארח חיים תודיעני. מדלות תבצעני. מיום ועד לילה:

טהר טנוף מעשי. פן יאמרו מכעסי. איה נא אלוה עשי. הנותן זמירות בלילה:

נחננו בדרך כחומר. סלח נא על קל וחומר. יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה:

המבדיל בין קדש לחול. חטאתינו הוא ימחול. זרענו וכספנו ירבה כחול. וככוכבים בלילה:

זמירות למלוה מלכה

מחבר זמר זה שמו יעקב מנוי חזק וחתום שמו בראשי החרוזים נוהחרוז השני:

נְחָה עִמָּךְ כָּאֵב רַחֵמֵךְ. יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֶלְמֵךְ.
דְּבַר יי אֲשֶׁר נֶאֱמַר. בְּהַקִּימָךְ הַבְּטָחָה:
וַיִּדְרִים פְּלִיטֵי חַרְץ. נְגִינְתָם יִפְצְחוּ בְמַרְץ.
כְּלֵי צִוְחָה וּכְלֵי פֶרֶץ. אֵינן יוֹצֵאת וְאֵינן צִוְחָה:
יְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה. כְּנִבְוֵאת אָבִי חוֹזֵה. וַיִּשְׁמַע
כְּבֵית זֶה וּבְכַתִּי כֹל יִשְׂרָאֵל. קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל
שְׁמַחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה: קוֹל מִצְהָלוֹת חֲתָנִים
מִזְפָּתָם וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינְתָם:
חֲזַק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְקִשְׁתָּנוּ.
וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרַכָּה וְהַחֲלִיחָה:
בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שִׁמְךָ נִוְרָא עֲלֵילָה. שְׁלַח
תְּשֻׁבֵי לַעַם סְגֻלָּה. רִיחַ שִׁשׁוֹן וְהַנְחָה:
קוֹל צְהִלָּה וְרִנָּה. שְׁפִתֵינוּ אִז תִּרְנַנָּה. אָנָּה יי
הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָא:

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמִּצָּא
לְעַמְךָ רַוְחָה. שְׁלַח
תְּשֻׁבֵי לְנִאֲנָחָה. וְגַם יְגוֹן וְאֲנָחָה:
יְאֲתָה לָךְ צוּרִי. לִקְבֹץ עִם מְפֹרֵי. מִיַּד גּוֹי
אֲכֹזְרִי. אֲשֶׁר כָּרָה לִי שׁוֹחָה:
עַת דוֹרִים תַּעֲוֹרֵר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל.
רְאוֹת טוֹבֶךָ כְּבוֹא גּוֹאֵל. לְשֵׁה פְּזוּדָה נְדָחָה:
קָרָא יֵשַׁע לַעַם נְרַכָּה. אֵל דְּגוֹל מְרַכְבָּה. יְהִי
הַשְּׁבוּעָה הַבָּא. לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל לִישׁוּעָה וְלְרַוְחָה:
בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה.
מְהֵרָה תִּהְיֶה כְּעוּלָה. בְּאֵם הַבָּנִים שְׁמַחָה:
מַעֲנִינּוֹת אִזִּי יִזְוֹבוּן. וּפְרוּיִי יי עוֹד יִשׁוּבוּן. וּמִי
יֵשַׁע יִשְׁאָבוּן. וְהַצְּרָה נִשְׁכַּחָה:

מחבר הזמר רבי שילא ושמו חתום בסופי תיבות ראשונות של הזמר:

חֲדָשׁ שְׁשׁוּנִי אֵל נָא וְהַבִּיֵא אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: אֲמִץ וְחַזֵּק רַפְיוֹן יְדֵי. בְּרַךְ
מְלֹאכְתֵי וְכָל מַעֲבָדֵי. גּוֹאֲלֵי זְכוֹר עֲנִי וּמְדוּדֵי. דְּבַרְךָ הַטוֹב הַקָּם
לְעוֹדְדֵי. חַרְץ וְשִׁלַּח וְשִׁמַּח לְבָבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: עֹד וְחַזֵּק דֵּי סְפוּקֵי. זְמַן מְזוּנֵי
וְלַחֵם חֲקֵי. חֵלֶב חֵיִל גּוֹיִם חִישׁ לְהַנִּיקֵי. טוֹבֶךָ תִּשְׁבַּע עוֹלָלֵי וַיּוֹנְקֵי. יְבֵא מִשִּׁיחֵי לְעִיד
מוֹשִׁבֵי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: כּוֹנֵן לַעַם זו עוֹרֵי צוּר לְחַבּוּשׁ. לַחֵם לְאֲכּוֹל וּבְגָד לְלַבּוּשׁ.
מִשְׁנָאֵי יִחְזֶה יְרָא וַיְבוּשׁ. נִוְדָה הַד שְׁעִיד בְּקִרְוֹב תְּכַבּוּשׁ. שְׁשׁוּנֵי יְגַדֵּל בְּרְאוֹת סְבִיבֵי.
אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: עֲמוֹן וּמוֹאָב מְהֵרָה תְּכַלֶּה. פְּדוּתְךָ לְעַמְךָ בְּקִרְוֹב תְּגַלֶּה. צִיּוֹן תִּמְלֵא
מִעַם אֱלֹהֵי. קְרִיַת מֶלֶךְ רַב אִז נַעֲלָה. שִׁכְנֵךְ תִּשְׁכַּן בְּתוֹךְ עִם צְבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא:

מחבר זמר זה שמו אלעזר וחתום בראשי החרוזים:

וְעָרַב. לְעֲרוֹךְ מִלְחָמָה וְקָרַב. עַל אוֹיְבָיו יַצְרִיחַ.
אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
זְרִים מְלָכֵי אֲרָמָה. יְטוֹר נְפִישׁ וְקָדְמָה. מִשְׁמַע
וְדוּמָה. נוֹסוּ נִגְבָּה וַיִּמָּה. אֲשֶׁר אֲתַכֶּם יִבְרִיחַ.
אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
רְנֵנוּ כָּל עַבְדֵי אֲרָח. כִּי הִנֵּה רַעַגְנֵךְ אֲזָרַח. אוֹרוֹ
וְדָחַ. קָנָה כִּפְתוֹר וּפְרָחַ. עַל הַר צִיּוֹן יִפְרִיחַ. אֱלֹהֵינוּ
הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:

וְאֲשַׁמַּח בְּלִבִּי בְּרְאוֹתֵי כִי
מְאוֹיְבֵי תְרִיבֵי דִיבֵי. וְלַצִּיּוֹן
גּוֹאֵל תְּבִיא. אִישׁ צַמַּח תַּצְמִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא
וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
לְכֵן בְּעַמִּים יַחַד. תַּפּוֹל אִימָה וּפַחַד. לְכֵם
יַפְחַר. בְּעַת יַעֲלֶה גּוֹי אַחַד. וְאַרְחֻתֵינוּ יַצְלִיחַ.
אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
מִמְזַרְח לְמַעְרָב. יַעוֹר לַעֲשׂוֹת חַרְגֵי רַב. בְּאֲרָם

מוחבר הזמר רבי אברהם ושמו חתום בראשי החרוזים:

אלהים יסעדנו. ברכה במאודנו. וזכר טוב יזכרנו. בכל משלח ידינו:

הַכֵּן טְבוּחַ טֹבַח. כּוֹס הַשֵּׁשׁ זָבַח. קוֹדֵשׁ הַלֵּוֹל וְשִׁבַּח עַל כָּל מַחְמְדֵינוּ. אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ:	בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְמִלְאכָה. יֵצֵאוּ אֲתָנוּ בְּרִכָּה. וַיּוֹם הַשְּׁנִי כִכָּה. יִמְתִּיק אֶת סוֹדֵנוּ. אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ:
מַעֲדָנִים לְנַפְשֵׁנוּ. נִתֵּן כּוֹס קִדְשֵׁנוּ. וְדַעֲנָה עֲדֵשֵׁנוּ. וְלִילָה אֹרֵךְ בְּעַדֵנוּ. אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ:	רַבָּה צְבֹאֵי יִשְׁעֵי. בְּשִׁלְיֵי וּבְרִבְעֵי. בְּחַמִּישֵׁי אֵךְ לֹא בְעֵי. יִשְׁלַח אֶת פּוֹדֵנוּ. אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ:

מוחבר הזמר רבי נחמן ושמו חתום בראשי החרוזים:

אלי חיש גואלי עבדך ישכילי. מבשר טוב אלי. את אליהו הנביא: נאוו על החרים. שלוחי יוצר הרים. ורגלי המבשרים באמור שובי שובי: אלי:

וְדַעֲתִי לְמוֹלֶךְ. גִּלְעָדִי חֲתַשְׁבִּי: אֵלֵי:	חֲבִי כַמַּעַשׂ דָּגַע. כָּל מַחְלָה וְכָל נֶגַע.
נֹפֶת תִּטּוּפְנָה. שְׁפַתִּי בְּנֵי יוֹנָה. כִּי	אוֹיְבֶיךָ אֶפְגַּע. יוֹם נָקָם בְּלִבֵּי: אֵלֵי:
כָּא עַת לְחַנְּנָה צִיּוֹן נְחֻלַת צְבִי: אֵלֵי:	מִלְכֶךָ יָבֵא לֶךְ. יִפָּה אֶת בְּלֶךְ.

אדיר איוו ונורא. בער לי לך אקרא. " לי לא אירא:

דָּרוֹד פְּרֻצַת הַיְכָלִי.	דָּגוּל מֵהַר חֲכַלִּילִי.	" לִי לֹא אִירָא:
הֵן אַתָּה תִקְוֹתִי.	וְלִישׁוּעָרֶךָ קוֹיִתִּי.	" הִיָּה עוֹזֵר לִי:
וְךָ וְנָקִי כַפִּים.	חֹזֵן פּוֹדֵשׁ בְּנַפְסִים.	" עוֹז יִשׁוּעָתִי:
טוֹבֶכָה תַחִישׁ לַעֲמֶךָ.	יְהִי עֲלֵינוּ כְּנֹאמְךָ.	" עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
כּוֹנֵן בַּיִת מְכוֹנֶךָ.	לְהַרְבֵּץ בּוֹ צֹאנֶךָ.	" בְּאוֹר פְּנִיךָ:
מַפְחֵד לְהַעֲלִילִי.	נְחַלְנִי לְצִיּוֹן קוֹדֵשׁ גּוֹדֵלִי.	" שָׁמַע בְּקוֹלִי:
סָעוֹד וְסַמּוֹךְ לְנַמְהָרִים.	עֲזוֹד נָא אֶת הַנְּשֹׂאֲדִים.	" יוֹצֵר הָרִים:
פָּרַח עַמֶּךָ מֵעִזִּים.	צֹאנֶךָ מִיַּד גּוֹזִזִים.	" עוֹשֶׂה חֲזִיזִים:
קָרַב קֶץ נַחֲמָה.	רַחֵם אוֹם לֹא רַחֲמָה.	" אִישׁ מִלְחָמָה:
שָׁכוֹן כַּמָּאז בְּאַהֲלֵנוּ.	תִּמְיֵד אֵל מַחֲוֹלְלֵנוּ.	" מִלְכֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

אמר " ליִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	לא הביט און ביִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
בחר " ביִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	מי מנח עֶסֶר יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
נאל " את יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	נִשְׁבַּע " לִיעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
דרך מוכב מיִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	סֶלַח נָא לְעוֹן יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
הבאים יִשְׂרָשׁ יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	עַתָּה הִשָּׁב שְׁבוֹת יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
וירד מיִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	פָּדָה " אֶת יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
זכר זאת ליִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	צוּחַ יִשׁוּעוֹת יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
חדות יִשׁוּעוֹת יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	קוֹל קוֹל יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
טובו אוֹהֵלֶיךָ יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	דִּבְרֵי וְשִׁמְחֵי לִיעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
יודו מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	שָׁב " אֶת שְׁבוֹת יִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:
כי לא נחש ביִעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:	תַּתֵּן אִמַּת לִיעֲקֹב.	אל תירא עבדי יִעֲקֹב:

זמר זה מיוסד על סדר א"ב, ואח"כ חתם המחבר שמו ישי בר מרדכי חזק בכל חצי חרוז, ומעשה זמר זה נמצא בברייתא:

איש

חסיד ה'יה. גלי מזון ומחנה:
בביתו עוסק מלבוש. ואין בגד ללבוש:
לוגן בחשוכה אשה. וגם בכנים חמשה:
דברה לו האשה. יותר אין להתיאשה:
המבלי להם לאכול. בערום ובחוסר מל:
ותודה מצאת כי ינעת. מה נאכל מעתה:
זהיר כבר נשוק. הלא תצא לשוק:
למנו ורחום במרומו. אולי יגמלנו ברחמיו:
טוב לקויו מחסה. רצון יראיו יעשה:
יעצת בדת ובחכמה. עצתך בלי להסקימה:
בצאתי לבשת ולכלמה. מבלי כסות ושלמה:
ל אין בירי לפורטה. אפילו שנה פרוטה:
מהרה ושאלה משכנים. מלבושים נאים מתקנים:
גלבש והשליך יהבו. על יי אשר אהבו:
סחו ילדיו בפלולם. אל ישוב דך נכלם:
עבר בשוק בסגרתו. והנה אליהו הנביא לקראתו:
פץ לו המבשר. באמת היום תתעשר:
צוני בכל כבודך. כי הנני עבדך:

קרא למי בדעתו. קנות עבד אין כמותו:
דחש איך ישנה דינו. עבד למכור את ארונו:
שלת לו חכמתו בקרבו. והחזיק בו כמו רבו:
תגר קנאו באהבים. בשמונה מאות אלף זהובים:
תבעו מה מלאכתך. אם בבגין חכמתך:
תכלית טרקלין ופלטרין. הרי אתה בן חורין:
יום ראשון במפעלים. פעל עם פועלים:
שוע בחצי הלילה. ענני נודא עליה:
זמתי ונמפרתי להעבדי. לכבודך ולא לכבודי:
בודא עולם בקגין. השלם זה הבגין:
דחמיד יכמרו בחנינתי. כי לטובה כננתי:
מלאכי רחמים ממעונתו. אז החלו לבנותו:
ד בו בני המלוכה. ותשלם כל המלאכה:
דך הסוחר בדאותו. כי נגמרה מלאכתו:
כלולת מגדלים נאים. לפי ענין הבנאים:
זכר לך עתה. אתמול אשר דברת:
תפשני בודאי ובכבוד. כנמת לענין שחרד:
זה קימו באמת. ופרח לו איש האמת:

אליהו

הנביא.
אליהו התשבי. אליהו
הגלעדי. במהרה יבא אלינו
עם משיח בן דוד:
איש אשר קנא לשם האל.
איש בשר שלום על יד
יקותיאל. איש גש ויכפר על
בני ישראל. אליהו:
איש דורות שנים עשר דאו
עיניו. איש הנקרא בעל
שער בסמניו. איש ואזור
עור אזור במתניו. אליהו:
איש זעף על עובדי חמנים.
איש חש ונשבע מהיות
גשמי מעונים. איש טל
ומטר עצר שלש שנים:
אליהו:
איש יצא למצא לנפשו נחת.

איש כלכלוהו העורבים
ולא מת לשחת. איש למענו
נתברכו כד וצפחת: אליהו:
איש מוסדיו הקשיבו
כמהים. איש נענה באש
משמי גבוהים. איש סחו
אחריו יי הוא האלהים: אליהו:
איש עתיד להשתלח משמי
ערבות. איש פקיד על כל
בשורות טובות. איש ציר
נאמן להשיב לב בנים על
אבות: אליהו:
איש קרא קנא קנאתי ליהוה
בתפארה. איש רכב על
סוסי אש בסערה. איש
שלא טעם טעם מיתה
וקבורה: אליהו:
איש תשבי תצלנו מפי
אריות. יכשרנו בשורות

טובות. ישמחנו בנים על
אבות. במוצאי שבתות:
אליהו:
איש תשבי על שמו נקרא.
תצליחנו על ידו בתורה.
תשמיענו מפיו בשורה
טובה במהרה. במהרה
תוציאנו מאפלה לאורה:
אליהו:
אשרי מי שדאה פניו
בחלום. אשרי מי שנתן לו
שלום והחזיר לו שלום. יי
יכרך את עמו בשלום: אליהו:
ככתוב הנה אנכי שלח
לכם את אליה הנביא. לפני
בא יום יי הגדול והנורא.
והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם:

לבין

העולמים אב הרחמים והסליחות. בסימן טוב ובמזל טוב החל עלינו את ששת ימי המעשה (כשחל יו"ט באמצע השבוע יאמר רק: ימי המעשה) הבאים לקראתנו לשלום. חשוכים מכל חטא ופשע ומנקים מכל עון ואשמה ודשע. ומדבקים בתלמוד תורה ובמעשים טובים. וחננו דעה בינה והשכל מאתך. ותשמיענו בהם ששון ושמחה. ולא תעלה קנאתנו על לב אדם. ולא קנאת אדם תעלה על לבנו: מלבנו אלהינו. האב הרחמן. שים ברכה ורוחה והצלחה בכל מעשה ידינו. וכל היועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה. אמצו וברכו גדלו וקימו. קים עצתו. כדבר שנאמר, יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. ונאמר, ותגזר אומר ויקם לך. ועל דרכיך נגה אור: וכל היועץ עלינו ועל כל עמך בית ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה טובה. תופר עצתו. כדבר שנאמר, יי הפיד עצת גוים הניא מחשבות עמים. ונאמר, עזו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתח לנו יי אלהינו אב הרחמים אדון הסליחות בזה השבוע ובכל שבוע. שערי אורה. שערי ארך ימים ושנים. שערי אריכות אפים. שערי ברכה. שערי בינה. שערי גילה. שערי גדולה. שערי גאולה. שערי גבורה. שערי דיצה. שערי דעה. שערי הוד. שערי הדר. שערי הצלחה. שערי הרוחה. שערי ועד טוב. שערי זריות. שערי זמרה. שערי זכיות. שערי זיו. שערי זוהר תורה. שערי זוהר חכמה. שערי זוהר בינה. שערי זוהר דעת. שערי הדרוה. שערי חמלה. שערי חן וחסד. שערי חיים טובים. שערי חכמה. שערי טובה. שערי טוהר. שערי ישועה. שערי ישר. שערי כפרה. שערי כלפלה. שערי כבוד. שערי למוד. שערי מזון. שערי מנוחות. שערי מחילות. שערי מדע. שערי נחמה. שערי נקיות. שערי סליחה. שערי סיעתא דשמיא. שערי עזרה. שערי פדות. שערי פרנסה טובה. שערי צדקה. שערי צהלה. שערי קדושה. שערי קוממיות. שערי רחמים. שערי רצון. שערי רפואה שלמה. שערי שלום. שערי שמחה. שערי שמועות טובות. שערי שלוה. שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשובה. שערי תשועה. כדכתיב, ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה. ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: ונאמר. חשף יי את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ונאמר. קול צופיך נשאו קול יחדו ידננו. כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: וקיים לנו יי אלהינו מקרא שכתוב. מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אומר לציזון מלך אלהיך. ראשון לציזון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן. אמן סלה:

סדר ברכת המזון

אם המסובים הם שלושה מזמנים:

המוזמן אומר: רבותי, נברה:
 המסובים עונים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 המוזמן חוזר יהי שם וגו'
 [לשבע ברכות: דני הסר וגם חרון; ואז אלם בשיד ירון:
 נחנו במעגלי אדק: שעה ברפת בני אהרון:]
 ומוסיף המוזמן: ברשות, מרנן ורפנן ורבותי נברה
 (אלהינו) [שהשמחה במעוננו] (שלאכלנו משלו:
 המסובים עונים: ברוך (אלהינו) [שהשמחה במעוננו])
 שלאכלנו משלו ובטובו חיינו:
 המוזמן אומר: ברוך (אלהינו) [שהשמחה במעוננו])
 שלאכלנו משלו ובטובו חיינו:
 יחיד אינו אומר: ברוך הוא וברוך שמו:

שיר המעלות. בשוב יי את שיבת ציון חיינו
 פחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה. אז
 יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי
 לעשות עמנו. חיינו שמחים: שובה יי את שביתנו
 כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:
 הלוד ילך ובכה נשא משף הזרע. בא יבא ברנה.
 נשא אלמתינו:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצוות עשה של ברפת המזון
 פקתוב ואכלת, ושבעת וברכת את יי אלהיה, על
 הארץ הטובה אשר נתן לך: לשם יחוד קודשך ברוך
 הוא על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל ויהי
 נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו,
 ומעשה ידינו כוננהו:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הזן את העולם כלו
 בטובו, בחן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל
 בשר, כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסד לנו, ואל יחסר
 לנו מזון לעולם ועד. בעבוד שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס
 לכל, ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא, כאמור, פותח
 את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יי, הזן את הכל:**

**נודעה לך, יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל
 שהוצאתנו, יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בדידתך
 שהתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים, חן וחסד
 שהונתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:**

בחנוכה ובפורים כאן ועל הנסים:

**ועל הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנקמות ועל המלחמות.
 שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:**

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. פשעמד
 עליהם המן הרשע. בקלש להשמיד להרוג
 ולאבד את כל היהודים. כנער ועד זקן. טף
 ונשים. ביום אחד. בשלשה עשר לחדש שנים
 עשר הוא חדש אדר ושקלם לבזו. ואתה
 ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. ותלו אותו
 מהשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו
 ואת בניו על העץ. ונעשית עמהם גם ופקלא
 ונודה לשמו הגדול סלה):

לחנוכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. פשעמדו מלכות יון
 הרשעה על עמך ישראל. להשפיקים תורתך ולהעבירם מן רצונך.
 ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת
 את דינם. נקמת את נקמתם. מטרף גבורים ביד חלשים. ורבים ביד
 מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי
 תורתך. וקדושים ביד עובדי עול. וקדוש בעולמה. ולעמר ישראל עשית
 תשועה גדולה ופרקו פהים הזה. ואחר פה באו בניו לדביר ביתך. ופנו
 את היקלה. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות פחצרות קדשך. וקבעו
 שמות (ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם ופקלא ונודה לשמו
 הגדול סלה) ימי חנוכה אלו. להודות ולהלל לשמו הגדול:

ועל

הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמך
בפי כל חי, תמיד לעולם ועד. ככתוב: ואכלת, ושבעת וברכת את
יי אלהיך, על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רחם

נא, יי אלהינו, על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך,
ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש, שנקרא שמך עליו.
אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, וכלכלנו והרוחינו, והרוח לנו, יי אלהינו מהרה
מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו, יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם, ולא לידי הלואאתם,
כי אם לירך המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

בשבת אומרים:

רצה והחליצנו, יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה
גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצותך רצונך, וברצונך הניח לנו יי אלהינו,
שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר
קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש חודש, כיו"ט, בחוה"מ ובר"ה אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרונו ופקדונו
וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לראש חודש: ראש החדש הזה. | למסח: חג המצות הזה. | לשבועות: חג השבועות הזה. | לטובות: חג הסוכות
הזה. | לשמחת תורה: שמיני עצרת חג הזה. | לראש השנה: הזכרון הזה

זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים. ובכרך ישועה ורחמים
חיים וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו: ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן:

ברוך

אתה יי, אלהינו מלך העולם, האל אבינו, מלכנו, אדינו, בוראנו, יוצרנו
קדושנו, קדוש יעקב, רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב, והמיטיב לכל,
שבכל יום ויום הוא היטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא
יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים, ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה,
פרנסה וכלכלה, ורחמים, וחיים ושלום, וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו:

הרחמן, הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרחמן, הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן, הוא
ישתבח לדוד דודים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד, ולעולמי עולמים.
הרחמן, הוא יפרנסנו בכבוד. הרחמן, הוא ישרר עלינו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קוממיות
לארצנו. הרחמן, הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו. הרחמן,
הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות, ישועות ונחמות.

ברכת האורח:

יהי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא. ויצלח מאד בכל נכסיו. ויהיו נכסיו ונכסיו
מיצלחים וקרובים לעיר. ואל ישלוש ששן לא במעשה ידיו ולא במעשה ידיו. ואל ידקק לא לפניו ולא לפנינו
שום דבר ההורד חטא ועבירה ועון מעתה ועד עולם:

הַרְחַמְנוּ, הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה, ואת (אמי מודתי) בעלת הבית הזה, אותי (ואת אשתי ואת זרעי) אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם, אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, בכל מכל כל, כן יברך אותנו כלנו יחד, בברכה שלמה, ונאמר אמן:

בַּמְרוֹם ילמדו עליהם ועלינו זכות, שתהא למשמרת שלום, ונשא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

לשבת: הרחמן הוא יגחילנו יום שקלו שבת ומנוחה לחיי העולמים | לראש חודש: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה: | ליום טוב: הרחמן, הוא יגחילנו ליום שקלו טוב: | לראש השנה: הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה: | לסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת:

הַרְחַמְנוּ, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. כחול: מגדיל בשבת, בדיח, ביום ויחיים אומר: מגדול ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לרוד ולזרעו עד עולם: עשה שלום במדומיו, הוא יעשה שלום, עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יְרַאֲנוּ את יי קדשיו, כי אין מחסוד ליראיו: כפידים רשו ודעבו, ודרשי יי לא יחסרו כל טוב: הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו: פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון: ברוך הנבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם: יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום:

כשמברכים על הכוס:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

סדר שבע ברכות

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שהכל ברא לכבודו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוצר האדם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אשר יצר את האדם בצלמו. בצלם דמות תבניתו. והתקין לו ממנו בנין עדי עד. ברוך אתה יי יוצר האדם:

שׁוֹשׁ תשיש ותגל העקרה. בקבוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שִׂמְחָה תשמח רעים האהובים. כשמחך יצירך בגן עדן מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אשר ברא ששון ושמחה. חתן וכלה. גילה רנה. דיצה וחדנה. אהבה ואהבה. ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בעדי יהודה ובחוצות ירושלים. קול ששון וקול שמחה. קול חתן וקול כלה. קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממשתה נגינתם. ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

ברכת מעיץ שלש

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל:

על מוזנות ויין: על המחיה ועל הכלכלה ועל הנסן ועל פרי הנסן:	על מוזנות: על המחיה ועל הכלכלה:	על פירות מזי המינים: על העץ ועל פרי העץ:	על שתיית רביעית יין: על הנסן ועל פרי הנסן:
--	---------------------------------------	--	--

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שדצית והנחלת
לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה, רחם נא יי אלהינו על ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך,
ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה
ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה:

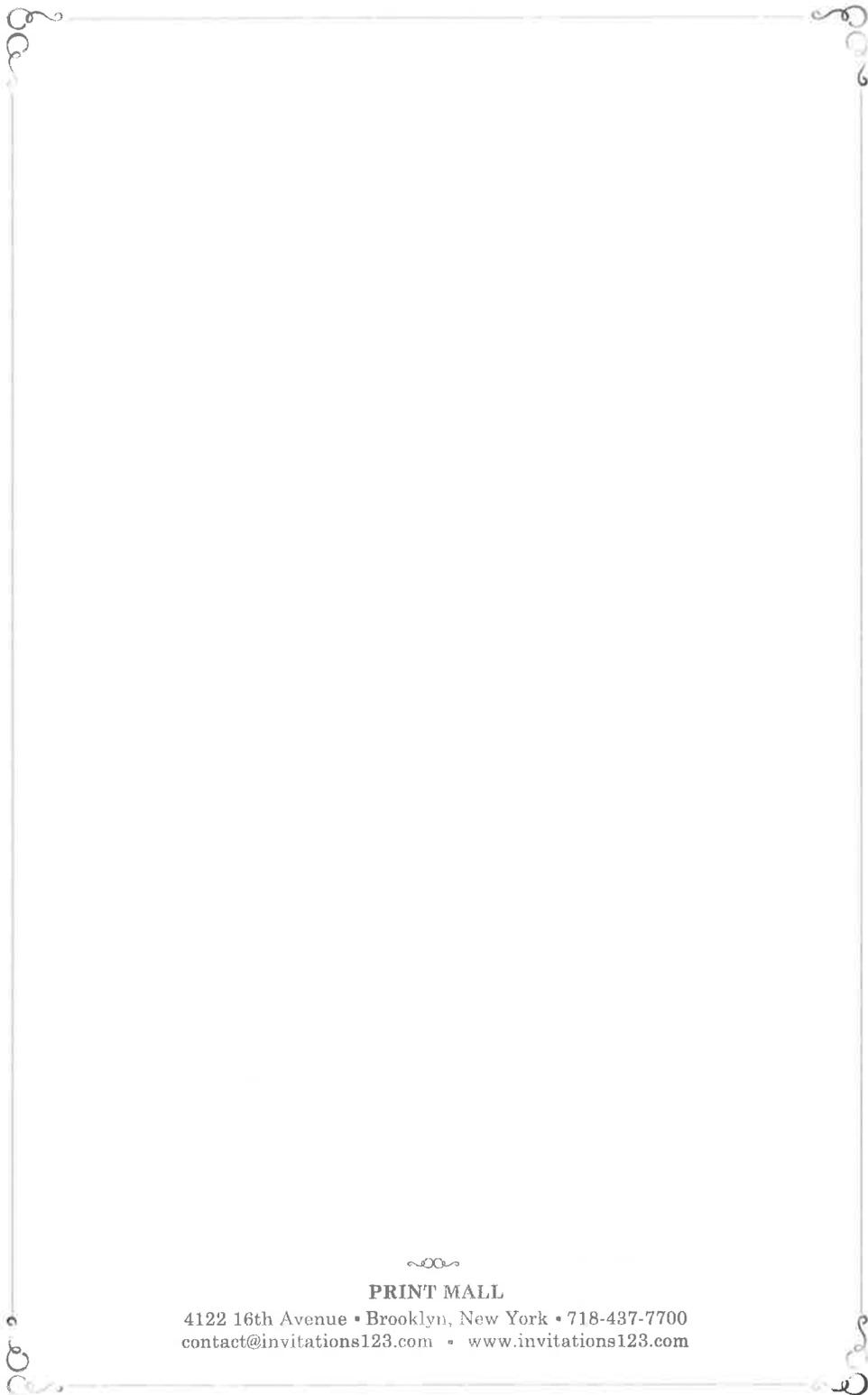
בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה: בראש חודש: וזכרנו לטובה ביום ראש
החודש הזה: בראש השנה: וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה: ביום טוב: ושמחנו ביום
חג (פלוני) הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ:

על מוזנות ויין ביחד: ועל המחיה ועל פרי הנסן: ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה ועל פרי הנסן (בא"י ועל פרי נסנה):	על מוזנות: ועל המחיה. ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה:	על הפירות: ועל הפרות. ברוך אתה יי על הארץ ועל הפרות:	על היין: ועל פרי הנסן. ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הנסן:
---	---	--	--

תפילת הדרך

יְיָ רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵז חַפְצֵנוּ
לְחַיִּים וְלִשְׂמֻחָה וְלִשְׁלוֹם. (ואם חוּד בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם יֵאמֵר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּל כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בְּדַרְךְךָ, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת
הַמְתַּדְגְּשׁוֹת וּבְאוֹת לְעוֹלָם וְתַשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַעֲלֵחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ.
וְתַתְּנֵנוּ לַחֵן וְלַחֲסֵד וְלִדְחָמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רְאִינוּ. וְתַגְּמַלְנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים וְתַשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה
יי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

PRINT MALL

4122 16th Avenue • Brooklyn, New York • 718-437-7700
contact@invitations123.com • www.invitations123.com